

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XXVI niedziela zwykła

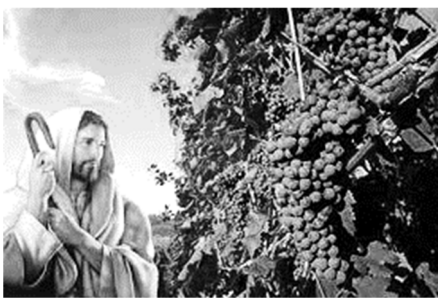
8 października 2023

LITURGIA SŁOWA

Iz 5, 1-7; Ps 80; Flp 4, 6-9; Mt 21, 33-43

Refren psalmu: **Winnicą Pana jest dom Izraela.**

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu: „Posłuchajcie innej przypowieści. Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał. Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabilili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi

tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna. Lecz rolnicy, zobaczy-

wszy syna, mówili do siebie: »To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo«. Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabilili. Kiedy więc przybędzie właściciel winnicy, co uczyni z owymi rolnikami?». Rzekli Mu: „Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze”. Jezus im rzekł: „Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: »Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach«. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce”.

W przypowieści o winnicy Jezus opowiada o moim życiowym powołaniu. Będę patrzył na pracę gospodarza, który z wielką troską przygotowuje winnicę. Zadbął o wszystko, co było konieczne, aby wydawała owoce.

Czy wierzę, że wyszedłem z ręki Boga, który dał mi wszystko, co jest potrzebne do realizacji swego powołania? Czy kocham siebie i moje powołanie?

„Oddał winnicę w dzierżawę rolnikom”. Jezus przypomina mi, że otrzymane powołanie nie jest moją własnością. Pozostaje darem Boga i do Niego należy. Czy oddaję Bogu codziennie moje zdolności? Czy nie traktuję Go jak „prywatnej własności”? Co najczęściej przywłaszczam sobie w moim powołaniu? Czego nie potrafię Mu oddać? Historia rolników ostrzega mnie, że pierwsze niewierności w powołaniu prowadzą do coraz większych upadków i przestępstw, aż do całkowitej niesubordynacji i zuchwałości. Jakie niewierności w powołaniu najbardziej wyrzuca mi moje sumienie?

Bóg upomina niewiernych rolników. Czy nie zagłuszam w sobie głosu Boga, który pyta mnie o owoce mojego powołania? Czy nie zabijam w sobie Jego natchnień do czynienia więcej?

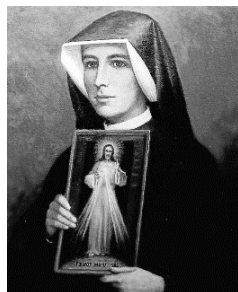
Popatrzę na moją obecną gorliwość w powołaniu i porównam ją z pierwotną. Czy moja gorliwość wzrosła czy zmalała?

Zatrzymam się dłużej nad prawdą, że Jezus jest „kamieniem węgielnym” mojego powołania. Czy Go nie odrzucam? Będę z Nim szczerze rozmawiał o moich słabościach, wątpliwościach w powołaniu. Będę powtarzał w sercu: **Ty jesteś moim jedynym oparciem!**

Ks. Krzysztof Wons SDS

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

W czasie Mszy świętej miałam poznanie Serca Jezusa: jakim ogniem miłości płonie ku nam, jakim jest morzem miłosierdzia. Wtem usłyszałam głos: **Apostołko Mojego miłosierdzia, głoś światu całemu o tym niezgłębionym miłosierdziu Moim; nie zniechęcaj się trudnościami, jakie napotykasz w głoszeniu Mojego miłosierdzia. Te trudności, które cię tak boleśnie dotykają, są potrzebne dla twojego uświęcenia i dla wykazania, że dzieło to Moim jest. Córkó Moja, bądź pilna w zapisywaniu każdego zdania, które do ciebie mówię o Moim miłosierdziu, bo to jest dla wielkiej liczby dusz, które korzystać z tego będą** (Dz. 1142).

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1717 Błogosławieństwa odzwierciedlają oblicze Jezusa Chrystusa i opisują Jego miłość; wyrażają powołanie wiernych włączonych w chwałę Jego Męki i Zmartwychwstania; wyjaśniają charakterystyczne działania i postawy życia chrześcijańskiego; są paradoksalnymi obietnicami, które podtrzymują nadzieję w trudnościach; zapowiadają dobrodziejstwa i nagrodę, które w sposób ukryty są już udzielane uczniom; zostały zapoczątkowane w życiu Najświętszej Maryi Dziewicy i wszystkich świętych.

1718 Błogosławieństwa są odpowiedzią na naturalne pragnienie szczęścia. Pragnienie to ma Boskie pochodzenie; Bóg wszczepił je w serce człowieka, by przyciągnąć je do siebie, ponieważ tylko On może je zaspokoić. Z pewnością wszyscy chcemy żyć szczęśliwie i nie ma wśród ludzi nikogo, kto nie zgodziłby się na to, zanim by mu to nawet jasno przedstawiono. Jakże więc szukam Ciebie, Panie? Gdy szukam Ciebie, mojego Boga, szukam życia szczęśliwego. Będę Cię szukał, by dusza moja żyć mogła. Ciało me żyje dzięki mojej duszy, a dusza żyje dzięki Tobie. Jedynie Bóg nasyca.

VADEMECUM WYBORCZE KATOLIKA

– dokument Rady ds. Społecznych KEP

Wolne wybory są podstawową instytucją demokratyczną, pozwalającą obywatelom decydować o kierunku rozwoju wspólnoty politycznej. Ten doniosły akt, jak wszystkie inne działania katolików, powinien być inspirowany wiarą. Niniejszym dokumentem chcemy pomóc w podejściu do wyborów, które na różnych poziomach (samorządowym, krajowym, europejskim) będą odbywać się w najbliższych miesiącach.

W związku z tym przypominamy podstawowe zasady, jakimi powinien kierować się katolik.

Uczestnictwo w wyborach

Zaangażowanie i udział w wyborach stanowią dostępny dla każdego obywatela sposób realizacji „prawa i obowiązku” uczestnictwa w życiu społeczno-politycznym. Udział w wyborach jest obowiązkiem sumienia katolika. Jest to bowiem dowód podstawowego zaangażowania się „na rzecz dobra wspólnego, czyli dobra wszystkich i każdego”.

Znaczenie dobra wspólnego

Dobro wspólne stanowi sumę wartości, dzięki którym człowiek, rodzina i społeczność mogą pełniej i łatwiej osiągnąć własną doskonałość. Realizacja tak rozumianego dobra wspólnego może być za-

pewniona jedynie wtedy, gdy polityka oparta jest o „poprawną koncepcję osoby ludzkiej”. Obowiązek wyborczy wymaga zatem odpowiedzialnych decyzji w oparciu o zasady ładu moralnego.

Wartości nienegocjowalne

W tych sprawach, które dotyczą istoty porządku moralnego, prawy rozum nie pozwala na kompromisy. W konsekwencji katolicy:

a) opowiadają się bezwarunkowo po stronie prawa do życia od poczęcia do naturalnego kresu, które to prawo „stanowi fundament współżycia między ludźmi oraz istnienia wspólnoty politycznej”;

b) z równą determinacją zabiegają o ochronę praw rodziny, opartej na monogamicznym małżeństwie osób przeciwnej płci. Uważają zatem za niedopuszczalne zrównanie z rodziną innych form współżycia;

c) stoją na straży zagwarantowania prymatu rodziców w wychowaniu swoich dzieci;

d) bronią wolności sumienia i wolności religijnej, stanowiącej „serce praw człowieka”;

e) sprzeciwiają się budowaniu świata „tak, jakby Boga nie było”;

f) są zaangażowani na rzecz wewnętrznego i zewnętrznego pokoju, będącego podstawowym warunkiem realizacji dobra wspólnego;

g) troszczą się o etyczny kształt procesów gospodarczych, sprzeciwiając się „ekonomii, która zabija”.

Kwestie te stanowią zbiór zasad, które powinny być uwzględnione podczas podejmowania decyzji wyborczych. „Właściwie ukształtowane sumienie chrześcijańskie nie pozwala nikomu przyczyniać się przez oddanie głosu do realizacji programu politycznego lub konkretnej ustawy, które podważają podstawowe zasady wiary i moralności”.

Uznanie demokratycznych wyborów

O ile obowiązkiem katolika jest

udział w głosowaniu i oddanie głosu zgodnie z własnym sumieniem, o tyle w sytuacji, gdy społeczeństwo już dokonało demokratycznego wyboru – nawet jeśli jest on sprzeczny z preferencjami głosującego – należy uszanować jego wynik. W sytuacji, gdyby „sprawujący władzę ustanawiali niesprawiedliwe prawa lub podejmowali działania sprzeczne z porządkiem moralnym, to rozporządzenia te nie obowiązują w sumieniu”. Sprzeciw katolika względem tak stanowio-

nego prawa wynika jedynie z posłuszeństwa Bogu, a nie z racji politycznych.

Modlitwa za Ojczyznę

Mając na uwadze rangę demokratycznych wyborów w budowaniu dobra wspólnego w oparciu o przypomniane zasady, prosimy wszystkich o podjęcie modlitwy w intencji naszej Ojczyzny.

Rada ds. Społecznych
Konferencji Episkopatu Polski

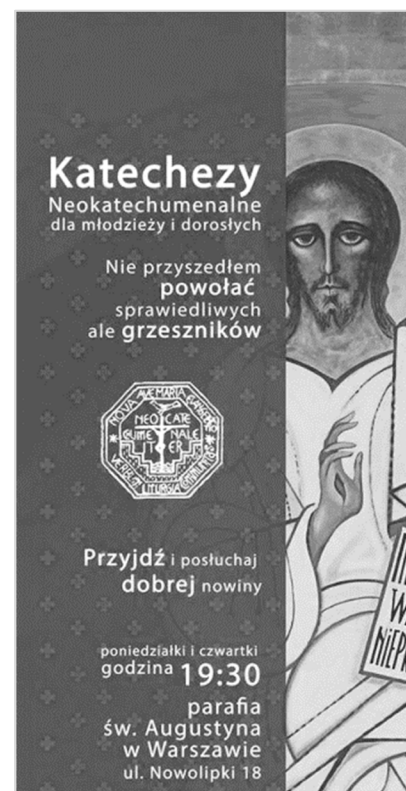
KATECHEZY DLA DOROSŁYCH I MŁODZIEŻY

Zapraszamy na katechezy w poniedziałki i czwartki o godz. 19:30 w Kościele. Pierwsza katecheza 2 października.

Katechezy są dla wszystkich, którzy pragną usłyszeć Dobrą Nowinę, jaką Bóg dał każdemu z nas... **Bóg Cię Kocha.**

Niech będą dla nas zachętą słowa **papieża Benedykta XVI:**

„Dzisiaj nie można być Chrześcijanami w pojedynkę, być Chrześcijaninem oznacza stać się członkiem wspólnoty, która jest w drodze. Dlatego Kościół musi troszczyć się o tworzenie takich wspólnot. Samo środowisko społeczne dzisiaj już nie wystarcza, nie istnieje już obecnie coś takiego, jak powszechna atmosfera chrześcijańska. Dlatego Chrześcijanie muszą się wzajemnie wspierać. Niezbędne jest odzyskanie Katechumenatu, który umożliwi wiernym praktykowanie i odkrywanie rzeczywistości chrześcijańskiej. Chrześcijaństwo we wspólnotach jest obecne, jak wydarzenie nowości, jest przeżywane przez ludzi, którzy często przychodzą z bardzo daleka, jako życiowa szansa, która pozwala żyć także w tym wieku” (J. Ratzinger, „Sól Ziemi”).

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Bóg mówi dziś do nas słowami jednego z piękniejszych starotestamentalnych tekstów. Prorok Izajasz śpiewa pieśń o miłości przyjaciela do winnicy, o miłości Boga do swojego ludu. Kiedy słowa tej pieśni ludzie usłyszeli po raz pierwszy, Królestwo Judy było kolejny raz w swej historii w niebezpieczeństwie ze strony potężnych nieprzyjaciół zewnętrznych. Lud wybrany zapomniał, że narodził się z miłości i ofiary samego Boga. Żeby o tym przypomnieć, Najwyższy

ubiera się w ludzkie słowa i w obraz przyjaciela sadzącego winnicę. Jest z nią od początku, od oczyszczenia terenu i przygotowania wszystkiego, co może służyć owocowaniu. Mimo włożonego serca i trudu, odplątą winnicy są tylko cierpkie jagody. Ludzkie serca, które mają źródło istnienia i życia w Bogu, nie zauważają, że są przedmiotem Jego troski i opieki. Stwórca zapewnia wszystko, co konieczne, aby życie ludzi mogło owocować dobrem i miłością. Boże Serce czeka na sprawiedliwość, na prawość, na wzajemnie okazywane miłosier-

dzie. Tymczasem plonem ludzkich dni staje się często rozlew krwi i okrzyk grozy. Przez swojego proroka Bóg wzywa więc do nawrócenia. Bezużytecznej winnicy grozi klęska. Jeśli nie przekonał ludzkich serc język miłości i miłosierdzia, Boża sprawiedliwość musi uciec się do języka próby, do doświadczenia pustyni i огоłocenia. Pozostaje jedynie nadzieja, że słuchający zrozumieją oczekiwanie Miłości na wzajemność. Wiemy, jak skończyło się to w przypadku Synów Judy. Pozostaje nadzieja, że nowy Lud Boży przyjmie do serca nie tylko

wyznanie miłości Boga, ale również zaproszenie do nawrócenia.

Komentarz do psalmu

Tekst Psalmu 80, którym modlimy się dzisiaj w liturgii, nawiązuje bezpośrednio do metafory użytej w czytaniu z Księgi Izajasza. Możemy się domyślać wspólnego, prorockiego źródła obydwu tekstów. Psalmista, podobnie jak wcześniej Prorok, nazywa dom Izraela „winnicą Pana”. Modlitewnie kontemplujemy owoce klęski, która spotkała Lud wybrany. Niestety narodu porównane jest do spustoszenia sianego w winnicy przez agresywne, dzikie zwierzęta. Pozbawiony opieki Boga naród padł łupem przechodzących nieprzyjaciół. Serce modlącego się człowieka nie traci jednak nadziei w miłosierdzie Boga, którego powrót może ocalić i odbudować zrujnowaną winnicę. Bóg umacnia ją przecież dla siebie i może ją znów nawiedzić łaską i pokojem. Psalmista nawiązuje również do błogosławieństwa aaronowego, którym mieli być w Imię Pana obdarowywani Synowie Izraela. Prosi, aby Bóg znów rozjaśnił swoje oblicze nad ludem – aby uśmierzył swój gniew, a to będzie dla serc obróconych w ruinę źródłem ocalenia. Nigdy nie jest za późno, aby miłosierdzie odniosło tryumf nad beznadzieją.

Komentarz do drugiego czytania

Wspólnota uczniów w Filippi była wyjątkowo bliska sercu Apostoła Narodów. Paweł pozostawał w kontakcie

z Filipianami nawet w czasie swojego uwięzienia. To właśnie w takich warunkach – w kajdanach – Apostoł pisze i zachęca swoje duchowe dzieci do pełnego zaufania Bogu i prawości życia. Świadomość okoliczności narodził darowanych nam dziś słów odsłania jeszcze mocniej wartość wiary jako przewodniczki życia. Słowa „o nic się zbytnio nie troszczcie, ale wszystko przedstawiajcie Bogu” brzmią inaczej w ustach człowieka, który naprawdę o nic się nie musi martwić i żyje życiem dostatnim, a inaczej smakują powiedziane przez kogoś, kto po ludzku naprawdę utracił wszystko, z osobistą wolnością włącznie. To właśnie nadaje mocy nauczaniu – autentyczność i świadectwo życia tego, kto niesie Słowo. Wierzę, że Boży pokój będzie mnie strzegł w najtrudniejszych doświadczeniach, bo widzę, jak dokonało się to w człowieku, któremu pokój po ludzku zabrano, aż do zakucia w kajdany. Stąd płynie również odwaga Pawła, który z czystym sercem może powiedzieć nie tylko „słuchajcie mnie uważnie”, ale przede wszystkim: „czyńcie to, co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami”.

Komentarz do Ewangelii

Słuchamy pieśni o winnicy tym razem wpisanej w opowieść snutą przez samego Jezusa. W ten sposób dopełnia się słowo Proroka. Przypowieść Jezusowa różni się jednak od Izajaszowej pieśni. Bohaterką jest nie tylko

winnica, ale również rolnicy – dzierżawcy, którzy zapomnieli, że winorośl i jej owoce są im tylko zawierzone. Nie są właścicielami ani ziemi, ani winnicy. Ich misją jest służba, praca dla Gospodarza, który oczekuje dojrzałych zbiorów. Owoce przychodzą, ale rolnicy chcą je zawłaszczyć. Uznają dzierżawę za własność i posuwają się do zbrodni, aby zachować dla siebie to, co do nich nie należy. Szczytem ich nieprawości będzie uśmiercenie Syna. Po raz kolejny powraca niesiona słowami Biblii prawda: największą tragedią ludzkiego serca jest przyznanie sobie miejsca należnego jedynie Bogu. Życie jest darem i misją. Szaleństwem śmiertelnych jest przyznawanie sobie prawa do dysponowania życiem. Tragedią faryzeuszy, uczonych w Piśmie, przywódców Ludu wybranego było tak wielkie zapatrzenie się w siebie, że w obecnym pośród nich Synu Bożym dostrzegli co najwyżej niewygodnego posłańca, którego trzeba uciszyć, i to w imię pobożności i czystości wiary. Dlatego winnica została im zabrana. Bóg oddaje dziś winnicę życia, wiary i miłości w dzierżawę nam, słuchającym tych słów. Jeśli zapomnimy o Bogu, pracując nawet przy Bożych dziełach, będziemy zgubieni. Ocali nas pamięć, że jesteśmy tylko – i aż – sługami Miłości, życia, prawdy.

Komentarze zostały przygotowane przez ks. Jarosława Kwiatkowskiego

O G Ł O S Z E N I A

1. Przy wyjściu z kościoła można złożyć ofiarę do puszki, za ławkami – na biednych.
2. Zapraszamy na **nabożeństwa różańcowe** – codziennie o godz. **17.50** oraz zachęcamy także do osobistej modlitwy różańcowej.
3. Zapraszamy na **Katechezy dla Dorosłych i Młodzieży**. To są katechezy zarówno dla wierzących, ale i szczególnie dla tych, którzy mają problemy z wiarą, są osobami poszukującymi. Dlatego prosimy abyście zaprosili swoich bliskich, tych którzy do kościoła nie przychodzą. Katechezy odbywają się w każdy **poniedziałek i czwartek o godz. 19:30 w kościele**.
4. W niedzielę, 15 października, przypada **XXIII Dzień Papieski**, obchodzony pod hasłem **Św. Jan Paweł II. Cywilizacja życia**. Tego dnia odbędzie się tradycyjna zbiórka do puszek na fundusz stypendialny Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia.
5. Zbliża się **listopad** – szczególnie czas **modlitwy za naszych bliskich zmarłych**. Zapraszamy do składania wypominek w kancelarii lub zakrystii.
 - a. Wspomnienia liturgiczne: wtorek – **bl. Marii Angeli Truszkowskiej**, dziewicy; środa – **św. Jana XXIII**, papieża; czwartek – **bl. Jana Beyzyma**, kapłana; piątek – **bl. Honorata Koźmińskiego**, kapłana; sobota – **wsp. św. Małgorzaty Marii Alacoque**, dziewicy.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.